

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้า

เรื่อง

1. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543
2. การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543
3. การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543
4. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543
5. สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2543
6. ตลาด พ.ศ. 2543

เทศบาลตำบลบ้านต้า อำเภอขุนตาล
จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้าตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
ของเทศบาลตำบลบ้านด้า อำเภอขุนตาล จังหวัดเชียงราย

ตามพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 มาตรา 11 ได้กำหนดว่าบรรดาข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วย สุขาภิบาลหรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีผลบังคับได้ต่อไปเป็นเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราช บัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยเทศบาล และเทศบาลตำบลบ้านด้าได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะ จากสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 จึงสมควรตราเทศบัญญัติเทศ บาลตำบลบ้านด้า โดยมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติตำบลบ้านด้า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543
2. การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543
3. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543
4. สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหาร พ.ศ. 2543
5. ตลาด พ.ศ. 2543
6. การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ในเรื่องกิจการที่อันตรายต่อ สุขภาพ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ สถานที่ จำหน่ายอาหารและสถานที่ละสมอาหาร ตลาดและการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ควบคุมในเขตเทศบาลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับ 5) พ.ศ. 2510 บัญญัติให้ราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม ประกอบกับมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ ซึ่งจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้าว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 ประกอบกับ มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบ้านด้า โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านด้า และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้าขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 4 ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า

กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

1. การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง
2. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
3. การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

4. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

5. การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป ✓
6. การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขมันสัตว์
7. การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาด
8. การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
9. การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารของสัตว์
10. การสะสมหรือการล้างครั้ง

กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม
11. การผลิตเนย เนยเทียม
- ✓ 12. การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดองหรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
13. การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
14. การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
15. การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตากหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
16. การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูคั่ว ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ำขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภค
- ✓ 17. การผลิตเส้นไหม ขนมะจัน กายเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี
18. การผลิตมะเข้
19. การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
20. การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทรอัป ขนมเปียะ
21. การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
22. การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหล้า เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
23. การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
24. การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว
- ✓ 25. การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำดื่มหลายชู
26. การคั่วกาแฟ
27. การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

28. การผลิตผงชูรส
29. การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
30. การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
31. การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชงผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
32. การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
33. การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
34. การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
35. การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
36. การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป

กิจการที่เกี่ยวข้องกับชา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

37. การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
38. การผลิต การบรรจุยาลีฟีน แคมฟู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ
39. การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
40. การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
41. การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

กิจการเกี่ยวกับการเกษตร

42. การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
43. การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสตาร์หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
44. การตีข้าวด้วยเครื่องจักร
45. การผลิตยาสูบ
46. การขัด การกระเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
47. การผลิต การสะสมปุ๋ย
48. การผลิตไขมันหรือวัสดุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
49. การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะปลัง

กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะหรือแร่

50. การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
51. การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (52)
52. การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือ ก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (52)
53. การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะชนิดอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (52)

54. การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (52)
 55. การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

กิจการเกี่ยวกับการขนยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- ✓ 56. การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การฟันตี การฟันสารกันสนิมขนยนต์
 57. การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของ ยานยนต์เครื่องจักร หรือเครื่องกล
 58. การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับขนยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีให้บริการ หรือจำหน่ายและใน การประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงขนยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
 / 59. การล้าง การอัดฉีดขนยนต์
 60. การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
 61. การปะ การเชื่อมยาง
 62. การตัดผ้าเบรก ผ้าคลัทซ์

กิจการที่เกี่ยวกับไม้

63. การผลิตไม้ขีดไฟ
 / 64. การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่องทำคิ้ว หรือ การตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
 65. การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟัน การทาสารเคลือบเงาดีหรือการแต่ง สำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
 66. การอบไม้
 67. การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
 68. การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
 69. การผลิตกระดาษต่าง ๆ
 70. การผ่าถ่าน หรือการสะสมถ่าน

กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

71. การประกอบกิจการ อาม อบ นวด
 72. การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร
 73. การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
 74. การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
 75. การประกอบกิจการโรงแรมหรศพ
 76. การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโกเทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ใน ทำนองเดียวกัน
 77. การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
 78. การจัดให้มีการละเล่นลเก็ดโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

79. การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
80. การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
81. การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
82. การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม
83. การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ

84. การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยเครื่องที่กระตุกตั้งแต่ 5 ก็ขึ้นไป
85. การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือขน
86. การปั่นฝ้ายหรือขนด้วยเครื่องจักร
87. การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
88. การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป
89. การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
90. การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
91. การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

92. การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
93. การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
94. การฉาบ การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
95. การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
96. การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
97. การผลิตซอด้ด ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอ หรือการเผาหินปูน
98. การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าครัด กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
99. การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
100. การผลิตกระตางทราย
101. การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

102. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกไซด์ หรือสารตัวทำละลาย

103. การผลิต การบรรจุ การขนส่งก๊าซ
104. การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมต่าง ๆ
105. การผลิต การสะสม การขนถ่ายหิน ถ่านโค้ก
106. การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (58)
107. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง
108. การไม่ การบดขุ่น
109. การผลิต หรือน้ำมันผสมสี
110. การผลิต การล้างฟิล์มภาพยนตร์
111. การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุคล้ายคลึง
112. การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
113. การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
114. การผลิตน้ำแข็งแห้ง
115. การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบการผลิตดอกไม้เพลิง
116. การผลิตเซลล์เคหรือสารเคลือบเงา
117. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค
118. การผลิต การบรรจุ การสะสมภาว

กิจการอื่น ๆ

119. การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่ลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
120. การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
121. การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
122. การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
123. การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้
124. การประกอบกิจการโกดังสินค้า
125. การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
126. การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ
127. การก่อสร้าง

ข้อ 5 เมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ใน ข้อ 4 ในเขตเทศบาลตำบลบ้านต้า ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กอ.1 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านด้ากำหนด

ข้อ 7 ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติ รวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค้านั้นๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขภาพดังต่อไปนี้

(1) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสม ตามแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึม ไม่รั่วระบายน้ำได้สะดวก

(3) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะ หรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(4) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(5) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไชมัน ให้ถูกต้องตามหลักสุขภาพหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไข่เสียบ ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(6) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(7) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ

(8) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุขภาพลักษณะจำนวนเพียงพอ

(9) ต้องจัดให้มีล้างมืออันได้สุขภาพลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขภาพ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(10) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขภาพลักษณะ

(11) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือฝังสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือฝังสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(12) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขภาพลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของเทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 8 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติการครบถ้วนตามความใน ข้อ 7 และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ออกใบอนุญาตได้ตามแบบ กอ.2

ข้อ 9 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าลบล้างสิทธิ์

ข้อ 10 ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุแห่งการค้านั้นจักใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัชกฏับ ให้พ้นจากฝุ่นละออง และสัตว์พาหะนำโรค
- (2) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เหมาะสม ผนังและสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (3) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ก่อน

(4) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค้าได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(5) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของเทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 11 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะระบุไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชน

ข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุม ตามอัตราท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า นี้

ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ให้ใช้สำหรับกิจการค้าประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแต่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ 13 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 14 การต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.3 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะยังไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 15 เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ 4

ข้อ 16 หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.4

ข้อ 17 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอ ใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ.4 ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 18 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ.2 โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(3) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลง เล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 19 ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและ เห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการข้อ 20 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.1
- (2) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ใช้แบบ กอ.2
- (3) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ.3
- (4) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ กอ.4

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขโดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ให้พักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรครั้งละไม่เกิน สิบห้า วัน

กรณีที่ถูกลงพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 22 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 5 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

ข้อ 23 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 7 หรือข้อ 10 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคหนึ่ง แห่งพระราช

บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 24 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 7 มีความผิดตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 25 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 17 หรือข้อ 19 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 26 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกลงทัณฑ์ใช้ใบอนุญาตตามข้อ 21 มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 27 บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกี่ยวหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุในอนุญาตนั้น

ข้อ 28 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ)

(นายบุญลอย คำทะ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

1/11/03

(นายประยูร วงษ์พานิช)
ปลัดจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

- 5 ส.ย. 2543

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2543

ที่	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์	
	การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง	
	1.1 การเลี้ยงม้า โค กระบือ	
	1.1.1 การเลี้ยงเกินกว่า 10 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	50
	1.1.2 การเลี้ยงเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 40 ตัว	100
	1.1.3 การเลี้ยงเกินกว่า 40 ตัวขึ้นไป	200
	1.2 การเลี้ยงสุกร	
	1.2.1 การเลี้ยงเกินกว่า 10 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	50
	1.2.2 การเลี้ยงเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 40 ตัว	100
	1.2.3 การเลี้ยงเกินกว่า 40 ตัว แต่ไม่เกิน 100 ตัว	200
	1.2.4 การเลี้ยงเกินกว่า 100 ตัว ขึ้นไป	500
	1.3 การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่	
	1.3.1 การเลี้ยงเกินกว่า 50 ตัว แต่ไม่เกิน 100 ตัว	50
	1.3.2 การเลี้ยงเกินกว่า 100 ตัว แต่ไม่เกิน 500 ตัว	100
	1.3.3 การเลี้ยงเกินกว่า 500 ตัวขึ้นไป	200
2	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	
	2.1 การเลี้ยงเกินกว่า 10 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	100
	2.2 การเลี้ยงเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 40 ตัว	200
	2.3 การเลี้ยงเกินกว่า 40 ตัว ขึ้นไป	400
3	การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ครอบงวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะ ทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	1,000
	กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
4	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การละคมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	100
5	การละคมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	100
6	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	100

ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมประจำปี (บาท)
การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย การขายในตลาด	100
การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เชาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์	500
การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์	
9.1 ไม่เกิน 500 กิโลกรัม	200
9.2 เกินกว่า 500 กิโลกรัม	500
การสะสมหรือการล้างครั้ง	200
<u>กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม</u>	
การผลิตเนย เนยเทียม	300
การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำมูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดองหรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	1,000
การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตากหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย การขายในตลาดและ การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูคั่ว ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภค	350
การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิ้น กว๊ายเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมฉี	
17.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	500
17.2 ใช้เครื่องจักร	1,000
การผลิตเบะแซ	200

	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมประจำปี (บาท)
19	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด	
	19.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	19.2 ใช้เครื่องจักร	1,000
20	การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันท์อับ ขนมเปียะ	
	20.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	20.2 ใช้เครื่องจักร	1,000
21	การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	200
22	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	22.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	500
	22.2 ใช้เครื่องจักร	1,500
23	การผลิต การแปงบรรจุน้ำตาล	1,000
24	การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนมวัว	1,000
25	การผลิต การแปงบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำดื่มหลายชนิด	2,000
26	การคั่วกาแฟ	300
27	การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	
	27.1 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันขนาดไม่เกิน 2 แรงม้า	400
	27.2 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันขนาดเกินกว่า 2 แรงม้า	800
28	การผลิตผงชูรส	500
29	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	1,000
30	การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	300
31	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชงผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	
	31.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	31.2 ใช้เครื่องจักร	500
32	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	32.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	32.2 ใช้เครื่องจักร	500

ประเภทของกิจการ		อัตราค่าธรรมเนียมประจำปี (บาท)
33	การผลิตเบหมี มีกกระโถน หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	
	33.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	33.2 ใช้เครื่องจักร	500
34	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	500
35	การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อ การบริโภคในครัวเรือน,	500
36	การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิต ภัณฑ์ชำระล้าง	500
37	การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร	
	37.1 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	200
	37.2 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกินกว่า 2 แรงม้าแต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	500
	37.3 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป	1,000
38	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง ต่าง ๆ	
	38.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	300
	38.2 ใช้เครื่องจักร	1,000
39	การผลิตล้าสี ผลิตภัณฑ์จากล้าสี	200
40	การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	1,000
41	การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ กิจการเกี่ยวกับการเกษตร	1,000
42	การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	
	42.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	42.2 ใช้เครื่องจักร	600
43	การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสตาร์หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วย เครื่องจักร	500
44	การตีข้าวด้วยเครื่องจักร	
	44.1 เครื่องจักรมีกำลังไม่เกิน 15 แรงม้า	300
	44.2 เครื่องจักรมีกำลังเกิน 15 แรงม้า แต่ไม่เกิน 40 แรงม้า	1,000
	44.3 เครื่องจักรมีกำลังเกินกว่า 40 แรงม้าขึ้นไป	1,500

ที่	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
45	การผลิตยาสูบ	
	45.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	45.2 ใช้เครื่องจักร	500
	การขีด การกระแทก การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	600
	การผลิต การสะสมปุ๋ย	
	47.1 การผลิต	2,000
	47.2 การสะสม	300
	การผลิตไขมันหรือวัสดุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	500
	การตาก การสะสม หรือการขึ้นถ่ายมันสำปะหลัง	300
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่</u>	
	การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ	
	50.1 ไม่ใช้เครื่องจักร	200
	50.2 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	400
	50.3 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 2 แรงม้า แต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	600
	50.4 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป	1,000
	การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน(52)	
	51.1 การหลอม การหล่อ	1,000
	51.2 การถลุง	500
	การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัด	
	โลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน(52)	
	52.1 การกลึงโดยใช้เครื่องจักรต่ำกว่า 5 แรงม้า	200
	52.2 การกลึงโดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป	500
	52.3 การอัด การเจาะ การรีดโลหะด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	200
	52.4 การอัด การเจาะ การรีดโลหะด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน 2 แรงม้า แต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	500
	52.5 การอัด การเจาะ การรีดโลหะด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้า	1,000
	52.6 การเชื่อม การประสานโลหะด้วยก๊าซไฟฟ้า	300
	52.7 การเชื่อม การประสานโลหะด้วยเครื่องจักร	1,000

ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
52.8 การเชื่อม การประสานโลหะประเภทโรงงานอุตสาหกรรม	1,500
52.9 การตี การตัดโลหะด้วยไฟฟ้าและก๊าซ	300
52.10 การตี การตัดโลหะโดยใช้เครื่องจักร	600
52.11 การตี การตัดโลหะประเภทโรงงาน	1,000
การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะชนิดอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (52)	500
การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (52)	
54.1 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	300
54.2 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 2 แรงม้าแต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	500
54.3 เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป	1,000
การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่ กิจการเกี่ยวกับการขนานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	500
การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ขานยนต์	
56.1 การต่อ การประกอบเครื่องจักร เครื่องยนต์	5,000
56.2 การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม	1,000
การตั้งศูนย์วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของขานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	
57.1 รถยนต์ เรือยนต์ เรือกล	600
57.2 เครื่องจักร เครื่องยนต์ จักรขานยนต์ สามล้อเครื่อง	300
การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับขานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีให้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุง ขานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	5,000
* การล้าง การอัดฉีดขานยนต์	300
การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	300
60.1 การผลิตแบตเตอรี่	1,000
60.2 การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	100
การปะ การเชื่อมยาง	
61.1 การปะ การเชื่อมยางรถยนต์	750

	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
61.2	การปะ การเชื่อมยางรถยนต์	500.
61.3	การปะ การเชื่อมยางรถจักรยานยนต์ $1000 \times 12 \times 125 / = 125$	200.
62	การขัดผ้าเบรค ผ้าคลัต	300
<u>กิจการที่เกี่ยวกับไม้</u>		
63	การผลิตไม้ขีดไฟ	1,000
64	การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่องทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	
64.1	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 25 แรงม้า	1,000
64.2	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 25 แรงม้าขึ้นไป	2,000
65	การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟน การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งลำเรือผลิตกันท์จากไม้หรือหวาย	
65.1	ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	300
65.2	เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน 2 แรงม้าแต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	750
65.3	เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป	1,200
66	การอบไม้	500
67	การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	500
68	การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	
68.1	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	200
68.2	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน 2 แรงม้า แต่ไม่เกิน 5 แรงม้า	500
68.3	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป	1,000
69	การผลิตกระดาษต่าง ๆ	200
70	การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	500
<u>กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ</u>		
71	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	2,000
72	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	1,500
73	การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	3,000
74	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	3,000
75	การประกอบกิจการโรงแรมหรืพิ	
76	การประกอบกิจการเป็นประจำ	2,000

?????

ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
85.2 ประกอบกิจการเป็นครั้งคราว	500
การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโกเทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	1,000
การประกอบกิจการระวายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	500
การจัดให้มีการละเล่นเกิดโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	1,000
* การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตาม กฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	250
การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทาง โภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธี อื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	1,500
* การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม *	1,000
การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยา ศาสตร์ หรือสิ่งแวดลอม	2,000
การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	1,500
กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ	
การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วย เครื่องที่กระตุกตั้งแต่ 5 ก็ขึ้นไป	
84.1 การปั่นด้ายการกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร	1,500
84.2 การทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ 5 ก็ แต่ไม่เกิน 10 ก็	200
84.3 การทอผ้าด้วยที่กระตุกเกินกว่า 10 ก็ขึ้นไป	500
การละสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	300
การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	500
การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	1,000
* การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป	
85.1 เครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องแต่ไม่เกิน 10 เครื่อง	300
88.2 เครื่องจักรเกินกว่า 10 เครื่องแต่ไม่เกิน 20 เครื่อง	500
88.3 เครื่องจักรเกินกว่า 20 เครื่องขึ้นไป	1,000
การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	500

	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมประจำปี (บาท)
90	การชัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	
90.1	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันต่ำกว่า 3 แรงม้า	200
90.2	เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกินกว่า 3 แรงม้าขึ้นไป	500
91	การข้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	1,000
	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซิเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
92	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	
92.1	การผลิต โดยไม่ใช้เครื่องจักร	200
92.2	การผลิตโดยใช้เครื่องจักร	500
93	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซิเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
93.1	การผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	300
93.2	การผลิตโดยใช้เครื่องจักร	1,000
94	การละดม การผสมซิเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
94.1	ไม่เกิน 5,000 กิโลกรัม	500
94.2	เกินกว่า 5,000 กิโลกรัม ขึ้นไป	1,000
95	การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
95.1	การเจียรไนโดยไม่ใช้เครื่องจักร	200
95.2	การเจียรไนโดยใช้เครื่องจักร	600
96	การเจียร การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	300
97	การผลิตซอสด ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินลอมเบอร์ หรือกากยิปซัมเป็นปูน	500
98	การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีเจียรไนเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น	
	ผ้าเช็ด ผ้าคัลซ์ กระเบื้องผนังหลังคา กระเบื้องยาง ฝาเบ็ดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	1,500
99	การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	1,000
100	การผลิตกระดามทราย	500
101	การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	800
	กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี	
102	การผลิต การบรรจุ การละดม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสาร	
	ตัวทำละลาย	
102.1	การผลิต การบรรจุ	500
102.2	การละดม การขนส่งไม่เกิน 100 ตารางเมตร	300

	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
102.3 การสะสม การขนส่งเกินกว่า 100 ตารางเมตร การผลิต การบรรจุ การขนส่งก๊าซ	750
103.1 ไม่เกิน 100 ตารางเมตร ✓	300 ✓
103.2 เกินกว่า 100 ตารางเมตร	750
103.3 บีมก๊าซ	2,000
104 การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมต่าง ๆ ✓ 104.1 การผลิต การกลั่น 2 มว ✓	600
104.2 การสะสม การขนส่งต่ำกว่า 1,000 ลิตร	200 ✓
104.3 การสะสม การขนส่งตั้งแต่ 1,000 ลิตร ไม่เกิน 5,000 ลิตร ✓	750 ✓
104.4 การสะสม การขนส่งตั้งแต่ 5,000 ลิตร ขึ้นไป	1,500
105 การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	500
106 การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (58)	500
107 การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เม เกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
107.1 ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า	500
107.2 ใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันตั้งแต่ 2 แรงม้าขึ้นไป	1,000
108 การโม่ การบดขุ่น	
108.1 การโม่ การบดโดยไม่ใช้เครื่องจักร	250
108.2 การโม่ การบดโดยใช้เครื่องจักร	500
109 การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	1,000
110 การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	
110.1 การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย	500
110.2 การผลิต การล้างฟิล์มภาพยนตร์	1,000
111 การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เมเกอร์ไลต์หรือวัตถุ คล้ายคลึง	1,500
112 การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เมเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	1,500
113 การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	1,500
114 การผลิตน้ำแข็งแห้ง	500
115 การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วน ประกอบการผลิตดอกไม้เพลิง	500

ที่	ประเภทของกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมปี (บาท)
116	การผลิตเซลล์เด็กหรือถาดเคลือบเงา	500
117	การผลิตการบรรจุการละดม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค	500
118	การผลิต การบรรจุ การสะสมภา กักรอื่น ๆ	200
119	การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร 119.1 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน 2 แรงม้า 119.2 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกินกว่า 2 แรงม้าแต่ไม่เกิน 5 แรงม้า 119.3 เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกินกว่า 5 แรงม้าขึ้นไป 119.4 เครื่องพิมพ์ระบบออฟเซต เครื่องคอมพิวเตอร์	200 500 1,000 300
120	การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	500
121	การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	500
122	การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	300
123	การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้	200
124	การประกอบกิจการโกดังสินค้า	1,000
125	การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	200
126	การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีสีดั้งทอ	300
127	การก่อสร้าง	500

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 56 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ประกอบกับ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำแพร่เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจพิจารณาคำขออนุญาตประกอบกิจการฯ เสนอต่อประธานฯ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งสามารถได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการเพราะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอันเป็นคำสั่งศาลปกครอง หากผู้ฟ้องคดีต้องการโต้แย้งก็ต้องอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ หรือภายใน ๑ ปี ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดียังมิได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ จึงยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๑๗/๒๕๕๓ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๗ กำหนดว่า “การต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ค่าธรรมเนียมแล้วตามแบบ อก. ๓ ภายในสามสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ” เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีการสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากไม่ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นสุดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ คำว่าใบอนุญาตสิ้นสุด หมายถึง ใบอนุญาตฉบับที่มีผลบังคับกำลังจะสิ้นสุดลง ไม่ใช่หมายถึงใบอนุญาตฉบับที่กำลังจะขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อให้มีผลใช้บังคับในปีต่อไป เมื่อเหตุจริงปรากฏว่าใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ประเภทเลี้ยงไม้ ไล่ไม้ ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ และใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ประเภทบ้านเช่า ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๑ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้ตัวแทนไปดำเนินการขอต่อใบอนุญาตทั้งสองฉบับ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงเป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมหลังจากใบอนุญาตทั้งสองฉบับสิ้นอายุแล้ว เมื่อวันที่ ๑๖ และวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระตามข้อ ๑๗ ของเทศบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดี (เทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์) เรียกเก็บค่าปรับในการขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนข้อ ๑๔ ของเทศบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฯ ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามอัตราท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์นี้ ดังนั้น คำว่า เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัติดังกล่าว หมายความว่า ในการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ขอต่อใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตโดยยื่นชำระเอง แต่หากผู้ขอไม่ทราบว่าจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเท่าใด เจ้าหน้าที่ก็มีหน้าที่อธิบายหรือแจ้งให้ผู้ขอทราบ แต่ทั้งสองกรณีเจ้าหน้าที่จะเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกินอัตราที่กำหนดตามอัตราท้ายเทศบัญญัติดังกล่าวไม่ได้ ซึ่งรวมถึงกรณีการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตด้วย มิใช่หมายความว่าหากผู้ฟ้องคดีผู้ขอต่อใบอนุญาตยื่นชำระค่าธรรมเนียมด้วยตนเอง แต่เกินกำหนดเวลาแล้วจะถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ชำระค่าธรรมเนียมแต่อย่างใด ดังนั้น แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะไม่ได้แจ้งเรื่องการเก็บค่าธรรมเนียมให้ผู้ฟ้องคดีทราบและผู้ฟ้องคดีจะนำเงินค่าธรรมเนียมไปชำระด้วยตนเองก็ตาม แต่เมื่อเกินระยะเวลาที่เทศบัญญัติดังกล่าวกำหนด ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ยังไม่ได้ชำระตามข้อ ๑๗ ของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพลับพลาณารายณ์ฯ

๒. กรณีความเสียหายอันอาจจะเกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ในการจัดบริการสาธารณะด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่จะต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในบางกรณีจะต้องเปรียบเทียบความเสียหายที่เกิดจากการสั่งให้ระงับโครงการหรือการสั่งให้ดำเนินการต่อไปว่าด้านใดก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวมมากกว่ากัน

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 ประกอบกับตรา 43 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบ้านด้า โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านด้า และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้าไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"เร่ขาย" หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยมีได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะ วิธีการจัดวางสินค้า ในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เห็นแต่จะได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 5 ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดัง

(1) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ 17

(2) เงื่อนไขอื่นตามที่เทศบาลกำหนด

ข้อ 6 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ หรือลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า ให้ยื่นคำขอตามแบบ ลณ.1 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่างๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านด้ากำหนด และรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาคำ ขนาด 1 X 1 นิ้ว ของผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายคนละ 3 รูป เพื่อติดไว้ในทะเบียน 1 รูป ในใบอนุญาต 1 รูป และบัตรสุชลักษณะประจำตัวอีก 1 รูป

ข้อ 7 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ลณ. 2 หรือ ลณ. 3 แล้วแต่กรณี พร้อมมีตราประจำตัวผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายตามแบบ ลณ.4 หรือ ลณ.5 แล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าลละสิทธิ์

ข้อ 9 การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

(2) จัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด ร่มหรือผ้าใบบังแดดรวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร

(3) แผงสำหรับวางขาย เช่น แกร์ แท่น โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีขนาดและความสูงจากพื้นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(4) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอ ทั้งในระหว่าง ทำการค้าและหลังจากเลิกทำการค้าแล้ว

(5) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วย殊ลักษณะไว้ให้เพียงพอ

(6) ให้จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงหรือจัดวางในลักษณะอื่น ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(7) ห้ามเผา ตีตั้งวางแผงค้าเกาะเกี่ยวสายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้า หรืออุปกรณ์เกี่ยวกับการขายรวมถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดกับคอกต้นไม้หรือต้นไม้โดยเด็ดขาด

(8) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่ใช้เครื่องยนต์มีเสียงดัง

(9) ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทป หรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดัง จนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(10) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน ไปจอดบนทางเท้าเพื่อจำหน่ายสินค้า

(11) หยุดประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวัน และให้หยุดกรณีมีเหตุพิเศษ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(12) หลังจากเลิกทำการค้า ต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

(13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้ง ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาล

ข้อ 10 การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 9 (2) - (12)

(2) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน และสวมเสื้อผ้าที่สะอาดเรียบร้อย รวมทั้งสวมรองเท้าขณะเตรียม ทำ ประกอบ ปูจ หรือจำหน่ายอาหาร

(3) ต้องตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผล มีการบาดเจ็บ การถูกฉีก หรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือ หรือนิ้วมือต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย

(4) ไม่สูบบุหรี่ ชบเคี้ยว รับประทานอาหาร ในขณะที่เตรียม ทำ ประกอบ ปูจ หรือจำหน่ายอาหาร หรือไม้ไผ่ จาม รดบนอาหาร

(5) ที่เตรียม ทำ ประกอบ ปูจ และวางแผงจำหน่ายอาหาร ต้องสูงอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร

(6) การจำหน่ายอาหารที่ต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ จะต้องมีการล้างภาชนะอุปกรณ์ และวางสูงจากพื้นหรือลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ

(7) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายอาหารให้สะอาด และใช้การได้อยู่เสมอ

(8) ให้ปิดปิดอาหาร เครื่องปูจอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ สำหรับประกอบอาหาร ด้วยอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์ ซึ่งเป็นพาหะนำโรค รวมทั้งดูแลรักษาให้สะอาดและใช้การได้อยู่เสมอ

(9) ใช้น้ำสะอาดในการทำ ประกอบ ปูจ แผ่ ล้างอาหาร ภาชนะ เครื่องใช้ และปฏิบัติให้ถูกต้องลักษณะอยู่เสมอ

(10) ใช้วัสดุ ภาชนะอุปกรณ์ที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่หรือเตรียมทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร

(11) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย โดยแยกประเภทเป็นแบบแห้งและเปียกที่ถูกสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอ และไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำ หรือทางสาธารณะ

(12) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย เตรียม ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร

(13) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 11 การจำหน่ายสินค้า ประเภท สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าหรือสัตว์น้ำ ในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่าย และผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 10 (1) - (12)

(2) จัดการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อเช่นโรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรกซ์ เป็นต้น แก่สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า ทุกตัวก่อนจำหน่ายไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน

(3) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

(4) ใช้กรงหรือคอกหรือภาชนะใส่เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิดของสัตว์และสะอาดปลอดภัย

(5) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายสัตว์ให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ

(6) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย ถึงปฏิภูลและมูลฝอยติดเชื้อ โดยแยกประเภทที่ถูกสุขลักษณะไว้ให้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อระบายน้ำหรือทางสาธารณะ

(7) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย การกักขังและการรักษาความสะอาด

(8) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 12 การซื้อขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายหรือผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่อนุญาตให้จำหน่ายได้

(2) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย

(3) มูลฝอยจากการซื้อขาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณะ

(4) ในขณะที่เร่ขายสินค้า ห้ามใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทป หรือส่งเสียงดังจนเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(5) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนไปจอดบนทางเท้าเพื่อขายสินค้า

(6) หยุดประกอบการค้าประจำสัปดาห์หนึ่งวัน และให้หยุดกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข้อ 13 การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่าย จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 12 (1)- (6)

(2) อาหารที่เร่ขายต้องสะอาด ปลอดภัย

(3) ใช้วัสดุ ภาชนะหีบห่อที่สะอาด ปลอดภัย สำหรับใส่อาหาร

(4) ดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเร่ขายอาหารให้สะอาด

และใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(5) จัดอาหารแยกตามประเภทของสินค้าให้เป็นระเบียบ

(6) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้าขณะทำการเร่ขาย

อาหาร

(7) ตัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผลบริเวณมือ ต้องปิดบาดแผลให้เรียบร้อย

(8) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอ จาม รดบนอาหารในขณะที่ขาย

(9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข้อ 14 การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารทางน้ำ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่าย จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 12 (1) (2) (4) (6) และข้อ 13 (2) (3) (4) (5) (7) (8)

(2) ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลอง

(3) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข้อ 15 การเร่ขายสินค้าประเภท สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าหรือสัตว์น้ำในที่ หรือ ทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 12 (1) - (6)

(2) สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าที่เร่ขายต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดต่อ เช่น โรคพิษสุนัขบ้า โรคหัดสุนัข โรคแอนแทรกซ์ เป็นต้น แก่สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าทุกตัวก่อนจำหน่ายไม่ว่าจะน้อยกว่า สิบห้า วัน

(3) ห้ามจำหน่ายสัตว์ที่ป่วยเป็นโรคติดต่อร้ายแรง

(4) ใช้กรงหรือภาชนะใช้เลี้ยงสัตว์ที่สะอาดปลอดภัย

(5) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเร่ขายให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(6) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 16 ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่าย ประกอบกิจการเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าตนเป็นพาหะของโรค และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแจ้งว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ซึ่งระบุไว้ดังต่อไปนี้ คือ

- (1) วัณโรค
- (2) อหิวาตกโรค
- (3) ไข้ไทฟอยด์
- (4) โรคบิด
- (5) ไข้ดุกได
- (6) โรคคางทูม
- (7) โรคเรื้อน
- (8) โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ
- (9) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส
- (10) โรคอื่นๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 17 ในขณะที่ทำการจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนได้เสมอ และทำการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตามประเภทสินค้าและลักษณะการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะที่ได้กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายในที่หรือทางสาธารณะ ต้องติดบัตรสุขลักษณะประจำตัวไว้ที่หน้าอกเลื้อด้านซ้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ 18 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ระบุไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน หนึ่งคน

ข้อ 19 เมื่อผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ สท.6 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำ

ขอ พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 20 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 21 เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม แบบ สณ.7 ก่อนการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ 22 หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิด หรือประเภทสินค้า หรือลักษณะวิธีการจำหน่าย หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สณ.7

ข้อ 23 ในกรณีที่ใบอนุญาต หรือบัตรสุรลักษณะประจำตัวสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือขอรับบัตรสุรลักษณะประจำตัวใหม่แล้วแต่กรณี ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สณ.7 ภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตหรือบัตรสุรลักษณะประจำตัวเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ
- (3) รูปถ่ายของผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่าย ขนาด 1 x 1 นิ้ว จำนวน คนละ 3

รูป

ข้อ 24 การออกใบแทนใบอนุญาต หรือการออกบัตรสุรลักษณะประจำตัวใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สณ.2 หรือแบบ สณ.3 แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและค้นซ้ำใบแทน

(2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(3) บันทึกด่านหลังต้นซ้ำใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

(4) กรณีบัตรสุรลักษณะประจำตัว ได้ออกบัตรสุรลักษณะประจำตัวใหม่ ตามแบบ สณ.4 หรือ แบบ สณ. 5 แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย

ข้อ 25 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(1) คำขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ให้ใช้แบบ สณ.2

(2) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติให้ใช้แบบ สณ.2

(3) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการร่ายสินค้า ให้ใช้แบบ สณ.3

(4) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ให้ใช้แบบ สณ.4

(5) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการร่ายสินค้า ให้ใช้แบบ สณ.5

(6) บัตรสุขลักษณะประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ใช้แบบ สณ.6

(7) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ สณ.7

ข้อ 26 ผู้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน สิบห้า วัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 27 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 4. มีความผิดตามมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 28 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 9 ข้อ 10 ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 หรือ ข้อ 15 มีความผิดตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 29 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 30 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 23 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 31 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตาม ข้อ 26 วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 32 บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 33 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจออกประกาศดังต่อไปนี้

(1) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ในเขตเทศบาล ตำบลบ้านด้า เป็นเขตหวงห้ามจำหน่าย หรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

(2) กำหนดบริเวณบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า เป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลาหรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

ข้อ 34 ห้ามมิให้โอนใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 35 ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก่อนวันหมดอายุของใบอนุญาตนั้นได้

ข้อ 36 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้ามีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

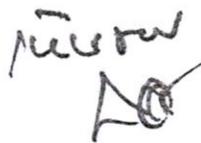
ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายบุญลือ คำทะ)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

(นายประยูร รุ่งฟ้าหิข)

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2543

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
<u>ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ</u>	
จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ	500 ✓
จำหน่ายโดยลักษณะการเช่าขาย	50

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.2543

(ร่าง)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ ว่าด้วยการควบคุมการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบกับ มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

??????

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล(ฉบับที่ 5) พ.ศ.2510 มาตรา 5 ประกอบกับ มาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบ้านด้า โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านด้า และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 เทศบัญญัตินี้

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถูพลาตติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลอดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

✓ ข้อ 4 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านด้า แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลตำบลบ้านด้า อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการารรคหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลบ้านด้า

??????

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู ธารน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ ในที่ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านต้า จัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใด นำสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

✓ ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขนหรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในถังรับ รถขน เรือ ขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยของเทศบาลตำบลบ้านต้า เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านต้า

✓ ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขน ถ่าย เท คู้ย เขี่ยหรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือสถานที่พักมูลฝอยใดๆ ของเทศบาลตำบลบ้านต้า เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข้อ 10 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

ข้อ 11 ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม้รั่ว ไม้ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม้รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 12 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 13 ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 14 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่น้อยกว่า สาม แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน นับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใดๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 15 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่ง
ปฏิภูลและมูลฝอยตามข้อ 14. ต้องกำจััดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานลา
ธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผา ฝัง หรือ โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสขลักษณะ

กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจััดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย

ข้อ 16 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจััดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย โดยทำ
เป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้า
พนักงานท้องถิ่น

ข้อ 17 ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจััดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย โดย
ทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ
ตม.1 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่างๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านด้ากำหนด

ข้อ 18 คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจััดสิ่งปฏิภูลหรือ
มูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่
เทศบาลตำบลบ้านด้ากำหนด

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและ
ความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออก
ใบอนุญาตตามแบบ ตม.2

ข้อ 20 ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศ
บัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้
มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ 21 ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับ
บริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการ
และความรับผิดชอบในกรณีผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาและใบเสร็จรับเงินให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ภายในกำหนด สามสิบวันก่อนวันที่เริ่มการให้บริการ

ทั้งนี้อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูงท้าย
เทศบัญญัตินี้

ข้อ 22 เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกการให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้ง
พนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด สามสิบวัน ก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ 30 ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัติ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 31 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สม.1
- (2) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สม.2
- (3) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ สม.3
- (4) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ สม.4

ข้อ 32 กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุจะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 33 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ใน ข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 34 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ใน ข้อ 21 ข้อ 22 หรือข้อ 23 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 28 หรือ ข้อ 30 มีความผิดตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นต้องด้วยความใน ข้อ 33 ข้อ 34 ข้อ 35 และข้อ 36 แห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ 37 นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ)
(นายประยชัย คำทะ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

(นายประยूर วงษ์พานิช)

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

???????

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2543

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	
1.	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ	
	1.1) เศษของลูกบาศก์ หรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ	100
	1.2) เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรต่อไป (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	50
2.	2.1) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	10
	- วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 40 ลิตร เดือนละ	20
	- วันหนึ่งเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 60 ลิตร เดือนละ	50
	- วันหนึ่งเกิน 60 ลิตร แต่ไม่เกิน 80 ลิตร เดือนละ	80
	- วันหนึ่งเกิน 80 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	100
	- วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 200 ลิตร เดือนละ	150
	- วันหนึ่งเกิน 200 ลิตร แต่ไม่เกิน 300 ลิตร เดือนละ	200
	- วันหนึ่งเกิน 300 ลิตร แต่ไม่เกิน 400 ลิตร เดือนละ	250
	- วันหนึ่งเกิน 400 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	300
	2.2) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน 500 ลิตรขึ้นไป	
	- วันหนึ่งไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	500
	- วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	600
	2.3) ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่งๆ	
	- ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	80
	- เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	80

ข้อ 23 ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(1) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 18 ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตาม ใบ
อนุญาต

(2) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ 21

(3) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 24 เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ส.ม.3 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 25 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 26 เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอลิขการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.ม.4

ข้อ 27 หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.ม.4

ข้อ 28 ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.ม.4 ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 29 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ส.ม.2 โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(3) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเต็มที เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม
3.	30 <u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับ</u> <u>ทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็น</u> <u>ธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ</u> 3.1 รับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ 3.2 รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ 3.3 ให้บริการตั้งห้องสุขาชั่วคราว ฉบับละ 3.4 ให้บริการรถสุขาชั่วคราว ฉบับละ	5,000 5,000 5,000 5,000

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2543

(ร่าง)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อย
สัตว์

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 29 ได้กำหนดให้ท้องถิ่น
มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ประกอบกับมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช
บัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ ซึ่งจำเป็นต้องตรา
เป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

โดยที่เห็นเป็นการสมควรเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบ้านด้า โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านด้าและโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงราย จึงตราเทศบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า เรื่องการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับ

(1) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(2) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็น

อันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 4 เทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เขาใจใส่ บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า ลอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 ให้เทศบาลตำบลบ้านด้าเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ห่าน
- (9) เป็ด
- (10) ไก่
- (11) สุนัข
- (12) แมว
- (13) ฐู
- (14) จระเข้
- (15) นก

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจในการกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 6 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีมั่นคงและแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติด

กน

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 7 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เทศบาลตำบลบ้านด้าทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ 8 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะใน
เขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 9 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญ
ต่อผู้อื่น

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
สามารถใช้อำนาจตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพิจารณา
กำหนดโทษได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ข้อ 11 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
นี้และให้มีอำนาจออกกระเบียบข้อบังคับหรือ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ. 2543

(นายกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ)

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ

1๒๖๖

(นายประยูร วงษ์พานิช)

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

- 5 ส.ย. 2543

สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
 เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร
 พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่
 เสสมอาหาร

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50
 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนด
 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายอาหาร และการเสสมอาหาร ประกอบกับมาตรา 60
 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5)
 พ.ศ. 2510 มาตรา 5 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติ นี้

~~๙๒~~

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้า
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ในเขตเทศบาลตำบลบ้านต้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 ประกอบกับ มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลบ้านต้า โดยได้รับความเห็นชอบ จากสภาเทศบาลตำบลบ้านต้า และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้า เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

"อาหาร" หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(1) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(2) วัตถุที่มุ่งหมาย สำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารรวมทั้งวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

"สถานที่จำหน่ายอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีโต๊ะหรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้กับผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่าย โดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภคที่นั่น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

"สถานที่สะสมอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีโต๊ะหรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

??????

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของ
 ราชการ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน
 งาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านต้า

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
 จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
 2535

ข้อ 4 ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือ
 พื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกิน สองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาต
 จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้า
 พนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ 5 ความในข้อ 4 ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

- (1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) การขายของในตลาด
- (3) การจำหน่ายสินค้าในที่ หรือทางสาธารณะ ✓

ข้อ 6 ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือ สถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้
 ถูกต้องด้วยคุณลักษณะ และเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

- (1) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย
- (3) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอ และถูกต้องด้วยคุณลักษณะ

ตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

- (4) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยคุณ

ลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

- (5) จัดให้มีลิ้นชักจำนวนเพียงพอและถูกต้องด้วยคุณลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐาน

ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

- (6) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยคุณลักษณะและเพียงพอ

พอ

- (7) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยคุณลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน

สาธารณสุข และคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข. สถานที่จำหน่ายอาหาร

- (1) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. (1) – (6)
- (2) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ
- (3) ผนังและบริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีพื้นที่ทำความสะอาดง่าย
- (4) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ปรุง เก็บ และการบริโภคอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลตำบลบ้านคำกำหนด
- (5) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ เพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะจัดให้มีที่สำหรับล้างมือ พร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ
- (6) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร
- (7) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (8) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 7 ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค
- (2) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (3) รักษาตัวมให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ
- (4) จัดสิ่งของเครื่องใช้ และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลบ้านคำ

ข้อ 8. ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปิ้ง เก็บ รักษาอาหาร ตลอดจนสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคล ของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการ ดังต่อไปนี้

(1) วางเก็บอาหารก่อนปรุงในที่สะอาดถูกสุขลักษณะ รวมทั้งจัดให้มีการ ป้องกันสัตว์นำโรคในสถานที่นั้น

(2) ใช้เครื่องปกปิดอาหาร รวมทั้งภาชนะและอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ใช้ ในการทำ ประกอบ ปิ้ง เก็บอาหาร เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจน รักษาเครื่องปกปิดนั้น ให้สะอาดและใช้การได้คืออยู่เสมอ

(3) น้ำแข็งสำหรับใช้บริโภค ต้องจัดเก็บไว้ในภาชนะที่ถูกสุขลักษณะสามารถ ป้องกันสิ่งปนเปื้อนได้ และห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นใดแช่หรือเก็บรวมไว้ด้วยกัน

(4) การทุม บดน้ำแข็ง ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะ และสะอาดอยู่เสมอรวม ทั้งป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(5) ในกรณีที่มีผ้าเช็ดหน้าให้บริการ ต้องทำความสะอาดและผ่านความร้อน ฆ่าเชื้อโรคหรือกรรมวิธีอื่นใด ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(6) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ

(7) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับปรุง ใส หรือห่ออาหาร หรือน้ำแข็ง โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

(8) ผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหาร และผู้ให้บริการต้องแต่งกายให้สะอาด และปฏิบัติตนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล

(9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขและคำสั่งพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 9 อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการ ต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถให้ ประกอบการได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 10 ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องไม่เป็นโรคติดต่อและไม่ จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปิ้ง เก็บอาหาร

ข้อ 11 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ละม่อมอาหาร ใน อาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ สอ.1 ต่อ เจ้า พนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านด้ากำหนด

ในกรณีสถานที่ ตามวรรคหนึ่ง มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง ตามแบบ สอ.2 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านต้ากำหนด

ข้อ12 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตหรือคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ สอ.3 หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ตามแบบ สอ.4 แล้วแต่กรณี

ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ได้รับการรับรองการแจ้ง ต้องมารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าลละสิทธิ์

ข้อ13 เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.5 ก่อนใบอนุญาต สิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ14 ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นประจำทุกปี ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น โดยยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมประจำปี ตามแบบ สอ.6 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลบ้านต้ากำหนด และให้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนครบรอบในแต่ละปี หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ยี่สิบ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ15 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลบ้านต้า

ข้อ16 เมื่อผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.7

ข้อ17 หากผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.7

ข้อ18 หากปรากฏว่า ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ สอ.7 ภายใน

สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 19 การออกใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ สอ.3 หรือการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ใช้แบบ สอ.4 โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
- (3) บันทึกด่านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม หรือต้นขั้วหนังสือรับรองการแจ้งเดิมระบุสาเหตุการสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

ข้อ 20 ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 21 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารให้ใช้แบบ สอ.1
- (2) คำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารให้ใช้แบบ สอ.2
- (3) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.3
- (4) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.4
- (5) คำขอต่ออายุ ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.5
- (6) คำขอชำระค่าธรรมเนียมประจำปี หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ให้ใช้แบบ สอ.6
- (7) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ สอ.7

ข้อ 22 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้คราวหนึ่งไม่เกิน สิบห้า วัน

กรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 23 ในกรณีผู้ดำเนินการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 4 และเคยได้รับโทษตามเทศบัญญัตินี้ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งขออนุญาตหรือการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง หากฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการดังกล่าวหยุดดำเนินกิจการไว้ จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งขออนุญาตหรือการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 4 ถ้ายังฝ่าฝืนอีก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามดำเนินกิจการนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน สองปี

ข้อ 24 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 4 มีความผิดตามมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 25 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 6 ข้อ 7 หรือข้อ 9 มีความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

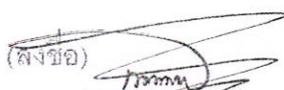
ข้อ 26 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 18 หรือข้อ 20 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

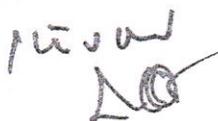
ข้อ 27 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 22 วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 28 บรรดาใบอนุญาตค้าอาหารหรือน้ำแข็งในสถานที่เอกชน ที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 29 ให้นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 2543

(ลงชื่อ)

(นายบุญลือ คำทะ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านด้า

(นายประยูร วงษ์พานิช)
ปลัดจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

9

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2543

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	<u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน สองร้อย ตารางเมตรและมีไฟเป็นการขายของในตลาด</u>	
1	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 10 ตารางเมตร	200
2	พื้นที่ประกอบการเกิน 10 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	400
3	พื้นที่ประกอบการเกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร	600
4	พื้นที่ประกอบการเกิน 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร	800
	<u>อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกิน สองร้อย ตารางเมตรและมีไฟเป็นการขายของในตลาด</u>	
1	พื้นที่ประกอบการเกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 800 ตารางเมตร	1,000
2	พื้นที่ประกอบการเกิน 800 ตารางเมตร ขึ้นไป	2,000

ตลาด พ.ศ.2543

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้า
เรื่อง ตลาด
พ.ศ. 2543

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้าว่าด้วยการควบคุมการจัดตั้งตลาด

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 56 มาตรา 58 มาตรา 63 และ มาตรา 65 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้ผู้จัดตั้งตลาด ผู้ขายของ และผู้ช่วยขายของในตลาด ประกอบด้วย มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติ นี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า

เรื่อง ตลาด

พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้าว่าด้วยการควบคุมการ
จัดตั้งตลาด ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 มาตรา 5 ประกอบกับ มาตรา
35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 56 มาตรา 58 มาตรา 63 และ มาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 ออกตามความในพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลบ้านด้า และ
โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า เรื่อง ตลาด พ.ศ.
2543”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้า ใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อ
จำหน่ายสินค้า ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ
หรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม
และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดัง
กล่าวเป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภค บริโภคหรือสิ่งของต่างๆ ที่วางจำหน่าย
ในตลาด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และ
ของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดอง
หรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งที่ใช้สารปรุงแต่งอาหาร เช่น พริกแห้ง กุ้งแห้ง อาหารกระป๋อง อาหาร
แช่แข็ง กะปิ น้ำปลา ซอต เป็นต้น

“อาหารปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุง จนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ เช่น คัม นึ่ง ทอด ยำ ฯลฯ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ ที่มีได้บรรจุในภาชนะที่ปิดสนิท

“การล้างตลาดตามหลักวิชาการสุขภาพ” หมายความว่า การทำความสะอาด ตัวอาคาร แผงขายของในตลาด พื้น ผ้ามุ้ง เพดาน (ถ้ามี) รางระบายน้ำ ห้องน้ำ ห้องส้วม และบริเวณต่าง ๆ รอบอาคารตลาดให้สะอาด ปราศจากสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หยากไถ้ ฝุ่นละออง คราบสกปรกและอื่น ๆ รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อโรค และกำจัดสัตว์พาหะนำโรค ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน เรือ แพ ตลาด กิ่งลิน ก้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำมิได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามความในข้ออื่น แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านคำนี้ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ 5 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล. 1 พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดแล้ว ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ตล. 4 พร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้างและรายการปลูกสร้างที่จะขอเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 6 หากสถานที่จัดตั้งตลาดเป็นอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดตั้งตลาด ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 7 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาต ได้จัดสถานที่ที่
ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ
เทศบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ คล.2

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า ผู้ขออนุญาตเปลี่ยนแปลง ขยาย
หรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาด และมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับ
ตลาดถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อเทศบัญญัตินี้ตามประเภทของตลาดแล้ว
ก็ให้ออกหนังสืออนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 8 ในเทศบัญญัตินี้ ให้จัดตลาดเป็น 3 ประเภท ดังนี้

(1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคารและดำเนินการ
การเป็นการประจำหรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่ง ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ 10
ข้อ 11 ข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 และข้อ 16

(2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและ
ดำเนินการกิจการเป็นการประจำ หรืออย่างน้อยสัปดาห์ละ หนึ่ง ครั้ง และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้
ในข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 และข้อ 20

(3) ตลาดประเภทที่ 3 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคารและ
ดำเนินการกิจการชั่วคราว หรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้
ในข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 23 และข้อ 24

ข้อ 9 ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย เมตร จากแหล่งที่นำรัง
เกี้ยว และหรือแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดมูลฝอย
อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย เว้นแต่จะวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้
ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ 1

ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 10 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม โดยมีส่วนประกอบ
ของสถานที่และสิ่งปลูกสร้างคือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ลู่วลม และ
ที่ถ่ายปัสสาวะ ที่รวบรวมมูลฝอยและที่จอดรถตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 11 อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ต้องมี และเป็นไปตามหลักเกณฑ์
ดังต่อไปนี้

(1) มีถนนรอบอาคารตลาด กว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตร และมีทางเข้าออก บริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า สี่ เมตรอย่างน้อยหนึ่งทาง สำหรับตลาดที่มีอยู่ก่อนที่เทศบาลจะจัดตั้ง มีผลใช้บังคับให้ปรับปรุงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(2) ตัวอาคารตลาด ทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง

(3) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคา ต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น ๆ

(4) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขัง

(5) ฝาผนังทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย

(6) ประตูมีความกว้างไม่น้อย 2 เมตรและสามารถป้องกันสัตว์ต่าง ๆ เข้าไปพลุกพล่านในตลาด

(7) ทางเดินภายในอาคารสำหรับผู้ซื้อ มีความกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(8) มีการระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ ไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นฉับ

(9) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาด ไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อย ลักซ์ เว้นแต่ที่แผงขายสินค้า หรือเชิงจำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องมีความเข้มของแสงสว่าง ไม่น้อยกว่า สองร้อย ลักซ์ ทั้งนี้ต้องไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นที่ทำให้สีของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากธรรมชาติ

(10) แผงขายสินค้าเป็นแบบปิดทึบ ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงและทำความสะอาดง่าย มีพื้นที่แผงไม่น้อยกว่า สอง ตารางเมตร สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และมีทางเข้าแผงของผู้ขายของกว้างไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร มีที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดยเฉพาะอย่างเหมาะสม แยกต่างหากจากแผงและสะดวกต่อการเข้าออก

(11) จัดให้มีน้ำประปาย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือโดยระบบท่อ สำหรับแผงขายอาหารสด ต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า หนึ่งก๊อกน้ำต่อ สอง แผง และมีการวางท่อให้มีลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่ออุจจาระ และต้องจัดให้มีที่เก็บสำรองน้ำให้มีปริมาณเพียงพอ และสะดวกต่อการใช้

(12) มีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ ทางระบายน้ำภายในตลาด ต้องเป็นแบบเปิด ส่วนทางระบายน้ำรอบตลาดต้องเป็นแบบรูปตัวยู และมีตะแกรงปิดที่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ง่าย มีความลาดเอียง ระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และบ่อบำบัดน้ำเสีย โดยน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

(13) ต้องจัดให้มีเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ติดตั้งไว้ในบริเวณที่เห็นด้วยง่าย

ข้อ 12 ที่ขนถ่ายสินค้า ต้องจัดให้มีและอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ข้อ 13 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด
- (2) มีระบบการขับเคลื่อนอุจจาระและปัสสาวะลงสู่ที่เก็บกัก ซึ่งจะต้องป้องกันสัตว์และแมลงพาหนะนำโรคได้ และไม่ปนเปื้อนแหล่งน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดินทุกชั้นตอน
- (3) ห้องส้วมต้องสร้างด้วยวัสดุทนทานและ ทำความสะอาดง่าย ห้องส้วม มีขนาดเนื้อที่ภายใน ไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตรต่อ หนึ่ง ที่นั่ง และมีความกว้างภายใน ไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ประตูเป็นชนิดเปิดออกและมีผนังกันเพื่อมิให้ประตูเปิดสู่ตลาดโดยตรง
- (4) ระยะค้ำระหว่างพื้นถึงส่วนต่ำสุดของกาน หรือเพดาน หรือสิ่งอื่นที่ติดกับกานหรือเพดาน ต้องไม่น้อยกว่า สอง เมตร และต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) พื้นห้องส้วมต้องมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:100 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นห้อง
- (6) กรณีเป็นโถส้วมชนิดยกท้าว ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ยี่สิบ เซนติเมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระลงสู่ถังเก็บกัก ซึ่งต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า สิบเซนติเมตร มีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า 1:10
- (8) มีท่อระบายก๊าซขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า สองเซนติเมตร ครึ่ง สูงเหนือหลังคาส้วมหรือสูงจนกลิ่นเหม็นของก๊าซไม่รบกวนผู้อื่น
- (9) ความเข้มของแสงสว่างในห้องส้วมไม่น้อยกว่า 100 ลักซ์
- (10) จัดให้มีกระดาษชำระ หรือน้ำสำหรับชำระให้เพียงพอสำหรับห้องส้วมทุกห้อง รวมทั้งจัดให้มีการทำความสะอาดเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 14 จำนวนส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ ต้องจัดให้มีดังนี้

- (1) ส้วมต้องมีไม่น้อยกว่า หก ที่ ต่อจำนวนแผงไม่เกิน สี่สิบ แผง โดยแยกเป็นส้วมชาย สอง ที่ ส้วมหญิง สี่ ที่ และให้เพิ่มทั้งส้วมชายและส้วมหญิงอีก หนึ่งที่ และสองที่ ตามลำดับ ต่อจำนวนแผงที่เพิ่มขึ้นทุก ยี่สิบห้า แผง
- (2) ที่ถ่ายปัสสาวะชาย ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่าจำนวนส้วมชายและอยู่ในบริเวณเดียวกัน

(3) อย่างถ่างมือ ต้องจัดให้มีไม่น้อยกว่า หนึ่งในสี่ของ สวม สอง ที่ และที่ ถ่างปีสภาวะ สองที่

ข้อ 15 ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นสิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นที่พัก มูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ ก็ได้ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับ ปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิด สามารถป้องกันสัตว์เข้า ไปก่อกวนได้ ตั้งอยู่นอกตัวอาคาร ตลาด และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ข้อ 16 ที่จอดรถ ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามความเหมาะสมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนด

ส่วนที่ 2

ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 17 ตลาดประเภทที่ 2 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัด ไว้สำหรับผู้ขายของ ส่วนและที่ถ่างปีสภาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 18 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสว ลักษณะดังต่อไปนี้

(1) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบ ทำความสะอาดง่าย และต้อง ไม่มีน้ำขัง

(2) จัดให้มีรั้วที่สามารถป้องกันสัตว์ต่างๆ เข้าไปพละก่อกวนในตลาดได้

(3) แผงขายสินค้า ต้องทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียงและทำ ความสะอาดง่าย สูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบ เซนติเมตร ด้านล่างของแผงไม่ใช่เป็นที่เก็บ หรือ สะสมสินค้าและของอื่นๆ และมีทางเข้าแผงสำหรับผู้ขายของไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบ เซนติเมตร

(4) ทางเดินสำหรับผู้ซื้อที่มีความกว้างไม่น้อยกว่า สอง เมตร

(5) จัดให้มีน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ

(6) มีทางระบายน้ำรอบตลาดแบบเปิด ทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความ ลาดเอียงระบายน้ำได้สะดวก มีบ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน บ่อคักน้ำเสียและมีการบำบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 19 สวมและที่ถ่างปีสภาวะ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสวลักษณะเช่น เดียวกับข้อ 13(2)-(10) และข้อ 14 และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกบริเวณแผงขายสินค้า

ข้อ 20 ที่รวบรวมมูลฝอย ต้องมีลักษณะเป็นที่พักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน มีการ

ปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปกู่เขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายสินค้า และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

ส่วนที่ 3

ตลาดประเภทที่ 3

ข้อ 21 ตลาดประเภทที่ 3 ต้องมีเนื้อที่ตามความเหมาะสม และให้มีบริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะ และที่รวบรวมมูลฝอยตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 22 บริเวณที่จัดไว้สำหรับผู้ขายของ ต้องมีและเป็นที่ไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) แผงขายสินค้าสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร
- (2) ทางเดินระหว่างแผงสำหรับผู้ซื้อ ต้องกว้างไม่น้อยกว่า สองเมตร
- (3) จัดให้มีน้ำประปา หรือน้ำที่สะอาดไว้ใช้ในตลาดอย่างเพียงพอ
- (4) จัดให้มีตะแกรงคัดมูลฝอยบริเวณท่อระบายน้ำ ก่อนปล่อยน้ำทิ้งลงสู่

ท่อระบายน้ำสาธารณะ

ข้อ 23 ส้วมและที่ถ่ายปัสสาวะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะที่กำหนดในข้อ 19 และมีจำนวนตามที่กำหนดในข้อ 14 เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ หรือมีส้วมสาธารณะหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ใกล้เคียงห่างไม่เกิน หนึ่งร้อย เมตร

ข้อ 24 ที่รวบรวมมูลฝอย มีลักษณะเป็นที่กักมูลฝอยที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น ๆ มีขนาดเพียงพอที่จะรองรับมูลฝอยในแต่ละวัน มีการปกปิดสามารถป้องกันสัตว์เข้าไปกู่เขี่ยได้ ตั้งอยู่นอกบริเวณแผงขายของ และอยู่ในพื้นที่ที่รถเข้าออกได้สะดวก

การดำเนินการจัดการตลาด

ข้อ 25 การจัดวางสินค้าในตลาด ต้องจัดวางผังการจำหน่ายสินค้าแต่ละประเภทให้เป็นหมวดหมู่ไม่ปะปนกันแยกเป็นอาหารสดชนิดต่าง ๆ อาหารแปรรูป อาหารปรุงสำเร็จ และประเภทสินค้าที่ไม่ใช่อาหารเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาด และป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ในกรณีที่เป็นอาหารเสด็จซึ่งอาจมีน้ำหรือของเหลวไหลหยดเลอะเทอะต้องมีการกั้น
ไม่ให้มีน้ำหรือของเหลวนั้นไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และต้องจัดให้มีท่อหรือทางสำหรับการ
ระบายน้ำหรือของเหลวนั้นลงสู่ท่อระบายน้ำโดยไม่ให้เป็นพื้นตลาด

ข้อ 26 ห้ามวางสิ่งของกีดขวางทางเดินในตลาด หรือวางตามทางเข้าสู่ตลาด ทาง
เดินและบนนรอบตลาด

ข้อ 27 ให้เปิดตลาด ตั้งแต่เวลา 05.00 น. และปิดตลาดเมื่อถึงเวลา 20.00 น. เว้น
แต่จะได้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่นในใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 28 ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ ก๊อกรน้ำให้ และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ที่จัดไว้
ต้องเปิดให้มีการใช้ตลอดระยะเวลาประกอบกิจการ

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 29 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแล
รักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร
อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ ทัดลม ท่อน้ำประปา เป็นต้น ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
ดีตลอดเวลา

(2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดประจำทุกแผง ให้
มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำ และดูแลที่รวบรวมมูลฝอยรวมให้ถูกสุขลักษณะ
เสมอ

(3) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาด
ตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ หนึ่ง ครั้ง

(4) จัดให้มีการดูแลความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมที่ถ่ายปัสสาวะ
บ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 30 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีการเก็บกวาดมูล
ฝอย ดูแลความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อคักมูลฝอย บ่อคักไขมัน และบ่อพัก
น้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอย ให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอและ
จัดให้มีการล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 31 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและต้องดูแลมิให้ผู้ใดกระทำ
การอันอาจทำให้เกิดเหตุรำคาญ หรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ที่ขังสัตว์
เพื่อจำหน่าย

(2) สะสม พักหมม เองหนึ่ง สิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรค

(3) ถ่ายเท กิ่ง มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(4) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งน่าจะเป็นที่เดือดร้อน หรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(6) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน

(7) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด

ข้อ 32 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับสุขลักษณะของตลาด อันได้แก่ การจัดระเบียบ และกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาดในเรื่อง เช่นการฝึกอบรมผู้ขายและผู้ช่วยขายของ

ข้อ 33 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องวางสินค้าบนแผง หรือในขอบเขตที่วาง ขายของที่จัดไว้ให้ ห้ามวางล้ำแผงหรือขอบเขต หรือต่อเติมแผงขายของออกมา อันจะเป็นการกีดขวางทางเดินในตลาด และห้ามวางสินค้าสูงจากพื้นตลาดเกินกว่า หนึ่งร้อยห้าสิบ เซนติเมตร

การวางและเก็บสะสมสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม รวมทั้งเครื่องใช้ ที่เกี่ยวกับอาหารต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบ เซนติเมตร และห้ามวางวัตถุอันตรายปนกับสินค้าประเภทอาหาร

ข้อ 34 ผู้ขายและผู้ช่วยขายในตลาด ต้องมี สุขลักษณะส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อหรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ อันได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้ไทฟอยด์ โรคบิด ไข้สุกใส ไข้หัด โรคคางทูม โรคเรื้อน โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ และโรคไวรัสตับอักเสบบีชนิด เอ

(2) ในระหว่างการขายต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีสุขวิทยาส่วนบุคคลที่ดี และต้องมีความรู้ด้านสุขาภิบาลอาหาร และอื่น ๆ ตามที่เทศบาลกำหนด

(3) ต้องได้รับการตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ข้อ 35 ผู้ขายของและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามลักษณะ ในการใช้กรรมวิธี การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปูจ เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น และการรักษา ความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะและประเภทของสินค้าที่ขาย ต้องสะอาด ปลอดภัยและเป็น สินค้าที่ไม่ผิดกฎหมายหรือต้องห้ามตามกฎหมาย
- (2) อาหารสดที่เกิดการเน่าเสียได้ง่าย ต้องจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด
- (3) การจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิด อาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ปกปิดให้สะอาดและ ใช้การได้ดี อยู่เสมอ
- (4) ในกรณีที่มีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้ เป็นสัดส่วน และต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร
- (5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ ต้องสะอาด และ ปลอดภัย มีการล้างและการเก็บที่ถูกต้อง ทั้งก่อนและหลังการใช้งาน

ข้อ 36 ถ้าปรากฏว่า ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของคนใด เป็นโรคติดต่อหรือ โรคที่ส่งคนรังเกียจหรือ เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้ ขายของต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขาย ของ หรือผู้ช่วยขายของผู้นั้นหยุดการปฏิบัติงานไว้ทันที จนกว่าจะปราศจากเหตุที่เป็นอยู่นั้น

ข้อ 37 ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม ตาม อัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนด สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าละสิทธิ

ข้อ 38 เมื่อผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.3 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่า ธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต หากมิ ได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ยี่สิบ ของ ราคาค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 39 ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้มีอายุ หนึ่ง ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และ ให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านด้า

ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือไม่ ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอแก้ไขรายการในใบอนุญาต หรือให้ยื่นคำขอยกเลิก การดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ตล.4

ข้อ 41 หากปรากฏว่า ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ ตล.4 ภายใน สิบห้า วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 42 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ ตล.2 โดยประทับตามสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม
- (3) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเลขที่ เลขที่ ปี ของใบแทน

ข้อ 43 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 44 ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุง หรือแก้ไขตลาดให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดทั้งนี้ต้องไม่เกิน สามปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน สอง ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 45 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.1
- (2) ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.2
- (3) คำขอต่อยอายุ ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ให้ใช้แบบ ตล.3
- (4) คำขออนุญาตกรต่าง ๆ ให้ใช้แบบ ตล.4

ข้อ 46 ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สำหรับตลาดประเภทใด ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน สิบห้า วัน

กรณี ที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 47 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 4 มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 48 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ 32 ข้อ 33 ข้อ 34 ข้อ 35 หรือข้อ 36 มีความผิดตามมาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 49 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ในข้อ 41 หรือข้อ 43 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 50 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 46 วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

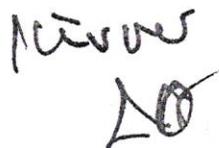
ข้อ 51 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นจะสั่งด้วยความในข้อ 47 ข้อ 48 หรือข้อ 49 แห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ 52 บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ 53 ให้นำยกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)
(นายอนุชัย กิ่งทะ)
นายกเทศมนตรีตำบลบ้านคำ

(นายประยูร วงษ์พานิช)
ปลัดจังหวัด รักษาการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

- 5 ส.ธ. 2543

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบ้านต้า
เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2543

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
1	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ฉบับละไม่เกิน	2,000

